

Samhällets syn på slöjan

MIN KROPP ÄR MIN EGEN ANGELÄGENHET

AV NAHEED MUSTAFA

Jag funderar ofta på om folk ser mig som en radikal, fundamentalistisk muslimsk terrorist som bär på en AK-47:a under jackan. Eller så kanske de ser mig som en omslagstjej för alla förtryckta kvinnor. Dock är jag inte säker på vilket det är.

Jag får alla möjliga underliga blickar och stirringar. Du förstår, jag använder en hijab – en slöja som täcker mitt huvud, nacke och hals. Jag gör detta för att jag är en muslimsk kvinna som tror att min kropp är min ensak.

Unga muslimska kvinnor återtar slöjan, har omtolkat det i ljuset av dess ursprungliga syfte för att återge kvinnor den ultimata kontrollen över deras egna kroppar.

Koranen lär oss att människor inte ska dömas utifrån deras kön, skönhet, rikedom eller status.

”Inför Gud är den av er den bästa vars gudsfruktan är djupast.” Koranen 49:13

Ändå har folk det svårt för att förstå mig. Jag är trots allt ung, född och uppvuxen i Kanada och studerat vid universitetet. Så varför ska jag utsätta mig själv för detta, frågar de?

Främlingar talar till mig i ett högt tonfall och sakta och ofta verkar det som att de gör sig till. De frågar mig snällt hur jag trivs i Kanada och om kylan stör mig eller inte. Om jag är på gott humör kan det vara rätt så underhållande.

Men varför skulle jag, en kvinna med alla fördelar som en nordamerikansk uppfostran medför, helt plötsligt när jag fyller 21 vilja dölja mig själv med slöjan och mina andra kläder därtill, och endast visa mitt ansikte och händer?

För att det ger mig frihet!

Kvinnor lär sig från tidig barndom att deras värde är proportionerligt till hur attraktiva de är. Vi känner oss tvingade att efterfölja abstrakta uppfattningar av vad skönhet är utan att egentligen inse att ett sådant jagande är meningslöst.

När kvinnor avvisar denna form av förtryck möter de ofta hån och åtlöje. Vare sig det är kvinnor som vägrar att använda smink, raka sina ben eller visa upp sina kroppar, har både samhällets män och kvinnor problem med att hantera dem.

I väst har slöjan kommit att symbolisera en påtvingad tystnad, eller en radikal, förfärlig stridbarhet. I själva verket är det inget utav det. Det är endast en kvinnas försäkring av att hennes fysiska själv inte ska dömas eller spela någon roll i social interaktion.

Att ha slöja har gett mig frihet från att ständigt uppmärksamma mitt utseende.

Eftersom mitt utseende inte hela tiden granskas, har min skönhet, eller kanske bristen på den inte längre blivit något som diskuteras.

Ingen vet om mitt hår ser ut som om jag precis kom från frisören, om min mage hänger lite lös eller om jag har bristningar. Och eftersom ingen vet, så är det ingen som bryr sig.

Känslan av att behöva möta mäns omöjliga krav på skönhet är både tröttsamt och ofta förnedrande. Jag borde veta, eftersom jag försökte göra detta igenom hela tonåren. Jag var på gränsen till bulemisk och spenderade massor av pengar som jag inte hade på krämer och liknande med hopp om att bli nästa miss universum.

Definitionen av skönhet är växlande; trådsamt är bra, trådsamt är dåligt, atletiskt är bra – nej förlåt, atletiskt är dåligt. Kvinnor kommer inte att uppnå jämlikhet genom att visa upp sina kroppar, liksom vissa människor vill få oss att tro. Detta gör oss bara till del av vår egen objektifiering. Sann jämlikhet uppnås endast när kvinnor inte behöver visa upp sig själva för att få uppmärksamhet och inte heller behöver försvara sitt beslut om att hålla sina kroppar för sig själva.

Om Slöjan

Reflektioner från muslimska kvinnor

GRUNDERNA I ISLAM

Min resa mot frihet

AV SUMAYYAH JOAN

Det är snart tre år sedan som jag stod framför två muslimska systrar och offentliggjorde min tro på Gud (Allah) och Hans Sändebud, frid och välsignelser över honom. På så sätt frigjorde jag mig från det tidigare självpåtvungade slaveriet. Genom att ta steget ut ur mörkret in i ljuset av Islam, är det komiskt hur jag fann sådan frihet i just det som hindrade mig från Islam i första början – slöjan (hijab).

Även om jag blir utpekad och får alla möjliga konstiga blickar och kommentarer, känner jag mig ärad, säker och värnad om, genom att täcka mig.

Ordet hijab kommer från det arabiska ordet "hajaba" som betyder att dölja. Kvinnor som inte blottar sin skönhet ute i samhället och inte ger vika för samhällets förtryckande system, betraktas som osynliga, gammalmodiga och utan sexualitet.

Eftersom jag ofta missuppfattas för att vara en nunna eller en terrorist, anser jag att reaktionerna på slöjan är det sanna testet av att vara muslim för många kvinnor.

Men i själva verket, är slöjan väldigt lätt!

I beordrandet av slöjan har Allah gett den muslimska kvinnan det som hon kan klara av, av föreskrifter och skyldigheter. Allah säger:

"Vi lägger inte på någon en tyngre börda än han kan bära och hos Oss förvaras en bok som säger sanningen [om människornas handlingar]." Koranen 23:62

Olyckligtvis kallar djävulen och hans skaror på den muslimska kvinnan för att förslava henne under skapelsen och för att få henne att glömma hennes skyldighet gentemot sin Herre. Kyskhet, blygsamhet och gudsfruktan anses, tråkigt nog, som ett hinder på den personliga friheten.

Allah varnar dem troende att de inte ska låta djävulen lura dem, så som han lurade deras föräldrar, Adam och Eva. Under modets, kulturens och modernitetens förklädnad har djävulen lyckats och lyckas leda muslimska kvinnor – och alla kvinnor – till oanständighet.

Sedan den feministiska rörelsens glanstid har muslimska kvinnors klädsel och status alltid varit i fokus.

Enligt dessa "frigjorda" kvinnor, döljer inte slöjan endast huvudet utan också hjärnan, viljan och intellektet. De hävdar att vår klädstil är gammalmodig och förtryckande, och att det hindrar oss från att vara produktiva medborgare. De talar av okunnighet när de påstår att vår slöja inte hör hemma i vår moderna tid, när avtagandet av moraliska värderingar i vårt samhälle idag och omständigheterna runtomkring gör slöjan ännu viktigare.

Från civilisationens början har fladdrande långklänningar och huvudbonader alltid associerats med "fromhet" och "gudfruktighet". Även de kristna avmålningarna av tidigare Profeter och deras kvinnor liknar till klädsel den som har föreskrivits för muslimska män och kvinnor (ex. Maria). Denna tradition av blygsamhet nämns i Koranen (7:26), där Allah säger:

"SÖNER av Adam! Vi har gett er ting som ni kan skyla er nakenhet [och pryda er] med liksom [fågeln pryder sig med sina] fjädrar; men den bästa dräkten är en dräkt av gudsfruktan."

Allah har ålagt slöjan på den muslimska kvinnan för att skydda henne från skada.

Han känner till Sin skapelse, och vet att när kvinnor visar upp sig med oanständiga kläder, parfymerade och med smink leder det till en ökad sexuell avvikelse av samhället i helhet. Många av de som är missvägledda dock, vill få oss att tro att slöjan är ett mobilt fängelse som begränsar våra tankar, liv och sinnen. Men det gör inget av detta, och för att inte falla offer för deras konspirationer måste vi börja första vad slöjan egentligen innebär – nämligen frihet, respekt och säkerhet.

Slöjan är...

- ✓ En handling av lydnad till Skaparen
- ✓ En handling av heder och respekt
- ✓ En handling av tro
- ✓ En handling av blygsamhet
- ✓ En handling av renhet
- ✓ En handling av rättfärdighet
- ✓ Ett skydd

Slöjan är inte...

- ✗ Det är inte något nytt, muslimska kvinnor följer förebilden av rättfärdiga kvinnor från förr, liksom Maria, Jesus moder.
- ✗ Det är inte en symbol av förtryck.
- ✗ Det är inte nödvändigt på icke offentliga platser där det endast kvinnor närvarar och/eller nära manlig släktingar.
- ✗ Det är inte ett sätt att begränsa en kvinnas frihet att uttrycka sina åsikter, rätt till utbildning och karriär.
- ✗ Det är inte en handling av trots, konfrontation eller protest mot icke-muslimer.
- ✗ Det är inget mobilt fängelse.

"FÖR DE män och de kvinnor som har underkastat sig Guds vilja, de troende männen och de troende kvinnorna, de män och de kvinnor som visar sann fromhet, de män och de kvinnor som älskar sanningen, de män och de kvinnor som tåligt uthärdar motgång, de män och de kvinnor som visar ödmjukhet, de män och de kvinnor som ger åt de fattiga, de män och de kvinnor som fastar, de män och de kvinnor som lägger band på sin sinnlighet, de män och de kvinnor som alltid har Gud i tankarna - [för dem alla] har Gud i beredskap förlåtelse för deras synder och en rik belöning."
(Koranen 33:35)